

9 πικρές αλήθειες + 1 «γιατί;»...

Το 2018, που μόλις έκλεισε, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί, από ελληνικής πλευράς, από τις προσπάθειες «επίλυσης» του Σκοπιανού ζητήματος.

Προσπάθειες που ξεκίνησαν με την επιστροφή του πρωθυπουργού από τις ΗΠΑ τον Οκτώβριο του 2017, εντάθηκαν στο 2018 και κορυφώθηκαν τον Ιούνιο του 2018 με την υπογραφή της λεγόμενης «Συμφωνίας των Πρεσπών».

Δεν θα ασχοληθούμε σήμερα με την κριτική της παραπάνω συμφωνίας και με το αν και κατά πόσο είναι ανισοβαρής έναντι του ενός εκ των συμβαλλομένων μερών πάντοτε οι συμφωνίες ολοκληρώνονται με αμοιβαίες υποχωρήσεις – παραχωρήσεις. Εδώ θα σταθούμε σε 9 (από τις πολλές) πικρές αλήθειες που σχετίζονται με το ζήτημα της ονομασίας των Σκοπίων και ένα μεγάλο «γιατί», μιας και οι αλήθειες αυτές ήταν ήδη γνωστές πέρυσι τέτοιον καιρό.

Η πρώτη είναι η επιστολή 300 και πλέον πανεπιστημιακών καθηγητών κλασικών σπουδών ξένων κυρίως πανεπιστημίων, η οποία απευθύνθηκε το 2009 στον τότε πρόεδρο των ΗΠΑ Μπάρακ Ομπάμα, ζητώντας την παρέμβασή του ώστε να μη στηρίζουν οι ΗΠΑ την παραποίηση της Ιστορίας που διαπράττουν τα Σκόπια. Σ' αυτήν γίνεται μια εκτενής ανα-

φορά στα ιστορικά δεδομένα, αναδεικνύεται τεκμηριωμένα η αλήθεια από τούς ειδικούς και καταλήγει : «Στρεφόμαστε σε εσάς... για να ξεκαθαρίσετε στην κυβέρνηση των Σκοπίων ότι δεν μπορεί να εισέλθει στην οικογένεια των χωρών της Ε.Ε. και του ΝΑΤΟ, όσο επιχειρεί να οικοδομήσει την εθνική της ταυτότητα σε βάρος της ιστορικής αλήθειας...».

Η δεύτερη είναι η κοινή ανοικτή επιστολή προς την ΕΟΚ που απέστειλαν στις 28.3.1992 διεθνώς γνωστές προσωπικότητες του Πνεύματος (Οδ. Ελύτης, Νόμπελ Λογοτεχνίας 1979 – Γ. Γεωργιάκης , ακαδημαϊκός, πρό-εδρος ιδρύματος «Ωνάση» – Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ , καθηγήτρια Πανεπιστημίου Σορβόνης – Αριστόβουλος Μάνεσης , καθηγητής Νομικής ΑΠΘ, πρόεδρος επιστημονικού συμβουλίου της Βουλής – Μελίνα Μερκούρη , πρώην υπουργός Πολιτισμού – Δημήτριος Τσάτσος, καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο), στην οποία μεταξύ των άλλων τονιζόταν:

«Η χρήση ονομασίας “Μακεδονία” από ένα αναβαθμισμένο πλέον σε ανεξάρτητο κράτος των Σκοπίων, συνιστά απροκάλυπτη αμφισβήτηση των ελληνικών συνόρων, μια αμφισβήτηση που δεν εκτοπίζεται και δεν εξουδετερώνεται ούτε με διεθνή σύμφωνα ούτε με συνταγματικές διατάξεις.»

Η τρίτη είναι η κοινή δήλωση 15 πρώην πρέσβων της Ελλάδος για το Σκοπιανό (5.2.2018). Σ’ αυτήν υπενθυμίζεται μία επίσημη κρατική εγκύκλιος-προειδοποίηση του άλλοτε υπουργού των ΗΠΑ Stettinius της 26.12.1944, η οποία έγκαιρα, μόλις δημιουργήθηκε από τον Τίτο το τεχνητό μόρφωμα του “Μακεδονισμού”, έγραφε μεταξύ άλλων : «Η κυβέρνησή μας (των ΗΠΑ) εκτιμά ότι αναφορές σε “Μακεδονικό Έθνος”, “Μακεδονική πατρίδα” ή “Μακεδονική εθνική ταυτότητα” συνιστούν αβάσιμη δημαγωγία, που δεν αντιπροσωπεύει εθνική η πολιτική πραγματικότητα, και διαβλέπει στη σημερινή αναζωογόνησή τους ένα προπέτασμα για επιθέσεις εναντίον της Ελλάδος».

Στη συνέχεια, αφού επιχειρηματολογούν υπεύθυνα γιατί δεν πρέπει ως χώρα να δεχτούμε ούτε γεωγραφικό, ούτε εθνικό, ούτε χρονικό προσδιορισμό στο όνομα “Μακεδονία”, καταλήγουν : «Για τους λόγους αυτούς ποτέ δεν πρέπει να συναινέσουμε σε όνομα των Σκοπίων που να περιέχει τη λέξη “Μακεδονία” ό,τι κι αν κάνουν άλλες χώρες...».

Η τέταρτη είναι η γνωστή δήλωση – ομολογία του πρώτου προέδρου των Σκοπίων Κίρο Γκλιγκόροφ: «Είμαστε Σλάβοι, όχι Μακεδόνες».

Η δήλωση αυτή που έγινε το 1992, δημοσιεύθηκε πρώτη φορά στα Σκόπια το 2017 από τη σκοπιανή εφημερίδα «Βέτσερ» και προκάλεσε

έντονες αντιδράσεις, καθώς είχε απαγορευτεί η δημοσιοποίηση του σχετικού video στη γείτονα χώρα. Σ' αυτό ο δημοσιογράφος ρωτά τον Κίρο Γκλιγκόροφ αν θεωρεί το λαό του απόγονο του Μ. Αλεξάνδρου και εκείνος απαντά :

«Εμείς είμαστε Σλάβοι, δεν έχουμε καμιά σύνδεση με τον Μ. Αλέξανδρο. Ήρθαμε στην περιοχή τον 6ο αιώνα μ.Χ.».

Η πέμπτη είναι η ανακοίνωση της επαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας της Κρήτης της 16.1.2018. Σ' αυτήν η Ιερά Σύνοδος, αφού αποκρούσει ως αναληθείς τους υπαινιγμούς «κύκλων» του Υπουργείου Εξωτερικών ότι συμπορεύεται με πολιτικά κόμματα και αφού ξεκαθαρίσει ότι την εξωτερική πολιτική της χώρας ασκεί η ελληνική πολιτεία, καταλήγει : «Ως Κρήτες αρχιερείς έχουμε την ευθύνη και το ιερό χρέος έναντι του αίματος των προπατόρων μας Κρητών Μακεδονομάχων... – σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του ΓΕΣ ο μισός από τον συνολικό αριθμό των Μακεδονομάχων ήταν Κρήτες – να διατυπώσουμε ρητώς και ευθέως ότι η Μακεδονία είναι μία, ελληνική και αδιαπραγμάτευτη ! Οποιοσδήποτε γεωγραφικός προσδιορισμός δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός με το όνομα αυτό ή παράγωγό του».

Η έκτη αλήθεια – πραγματικότητα είναι τα ευρήματα των δημοσκοπήσεων που διεξήχθησαν πέρυσι τέτοιο καιρό και τα οποία επιβεβαίωναν χωρίς αμφισβήτηση τη θέση του λαού πάνω στο θέμα.

Στις 14.1.2018, πριν ακόμη πραγματοποιηθεί το μεγαλειώδες συλλαλητήριο της Θεσ/νίκης, και συγκεκριμένα στο ερώτημα : «Να πούμε ναι σε όνομα με τον όρο “Μακεδονία”», το 68% των Ελλήνων πολιτών κάθε κομματικής προέλευσης απάντησαν αρνητικά έναντι 23,6% που επέλεξαν αυτόν τον συμβιβασμό.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το «όχι» υπερέχει συντριπτικά και μεταξύ των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ σε ποσοστό 63,8 %! Δικαιολογείται έτσι και η εκτόξευση του ποσοστού 68% σε τιμές πάνω από 80%, μετά το συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης.

Η έβδομη αλήθεια είναι η μνημειώδης απόφαση του Αρείου Πάγου 1448/2009 καθώς και η 1378/1986 δικαστηρίου των Ιωαννίνων.

Στην πρώτη, την οποία συνυπογράφει η τότε Αρεοπαγίτης, μετέπειτα Πρόεδρος του Αρείου Πάγου, Υπηρεσιακή Πρωθυπουργός της χώρας και σήμερα άμισθη προϊσταμένη του Νομικού Γραφείου της Γενικής Γραμματείας του Πρωθυπουργού κ. Βασιλική Θάνου-Χριστοφίλου, επισημαίνονται συνοπτικά σημαντικά ιστορικά δεδομένα και καταλήγει : «Σύμφωνα με όσα προεκτέθηκαν, δεν υπάρχει Μακεδονικό Έθνος και κατά

συνέπεια μακεδονικός πολιτισμός και μακεδονική γλώσσα... Είναι αυτόνομο ότι ένα μωσαϊκό εθνοτήτων δεν μπορεί σε εξήντα χρόνια να αποκτήσει εθνολογική οντότητα, στηριζόμενο σε χαλκευμένα ιστορικά στοιχεία».

Η όγδοη αλήθεια είναι η ομολογία Σκοπιανών επισήμων σε Έλληνες επισήμους προσκεκλημένους τους από μεγάλη πόλη της Μακεδονίας μας. «Όλες οι χώρες να μάς αναγνωρίσουν, αν δεν το κάνετε εσείς δεν θα ησυχάσουμε»!

Καί είναι αυτή, η καλύτερη απάντηση σε κάποιους καλοπροαίρετους δικούς μας που ισχυρίζονται : «Όταν πάνω από 100 χώρες τους ονομάζουν “Μακεδονία”, εμείς ματαιοπονούμε να τους το αρνούμαστε».

Η ένατη αλήθεια-πραγματικότητα είναι η αναξιπιστία του πολιτικού προσωπικού του κράτους των Σκοπίων. Τον Σεπτέμβριο 1995 η Ελλάδα και η ΠΓΔΜ συνομολόγησαν μια ενδιάμεση συμφωνία, η οποία επέβαλε ένα δεσμευτικό κώδικα συμπεριφοράς και στο πλαίσιο της οποίας άρχισαν διαπραγματεύσεις υπό την αιγίδα του ΟΗΕ. Η ΠΓΔΜ καθ' όλη τη διάρκεια μέχρι σήμερα παραβιάζει συστηματικά το γράμμα και το πνεύμα της συμφωνίας. Προβάλλει εδαφικές βλέψεις σε χάρτες και σχολικά εγχειρίδια. Χρησιμοποιεί σύμβολα που ανήκουν στην ελληνική πολιτιστική κληρονομιά. Χρησιμοποιεί την ονομασία «Δημοκρατία της Μακεδονίας» ακόμη και στον ΟΗΕ !

Μετά από αυτά τα δεδομένα **ΓΙΑΤΙ** η χώρα μας έσπευσε να αναλάβει την ευθύνη και να καταλήξει χωρίς δημοψήφισμα σε μια συμφωνία όπως αυτή της 17.6.2018 με τα Σκόπια;

Αγχέμαχος

Από το περιοδικό «Η Δράση μας» τεύχ. [Ιανουαρίου 2019](#)

Άρθρο εκτυπωμένο από Χριστιανική Φοιτητική Δράση: <https://xfd.gr>